

“În timp ce erau acolo, Maria ajunsese la termenul când trebuia să nască. Astfel, a născut pe primul ei copil. Era un băiat. L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că nu găsiseră loc de găzduire într-un han” (Luca 2.6,7 BVA)

Un grajd murdar, urât mirositor, fără lumină, un loc aspru, rece și auster, unde nicio mamă din zilele noastre nu ar vrea să își nască copilul. Undeva, într-un sătuc mic din Iudeea, Dumnezeu Creatorul universului a intrat în timp și a venit pe lume în cel mai josnic loc posibil. Pentru El,

Stăpânul tuturor lucrurilor, nu s-a găsit un loc unde să Se nască, oamenii erau la adăpost în han, iar Lui, ca celui mai neînsemnat, I S-a îngăduit, probabil din mila hangiului, să petreacă prima noapte pe pământ într-un grajd, alături de animale. Oamenii nu aveau nici timp, nici loc pentru El, un copil obișnuit al unui cuplu sărac venit la Bethleem să se înscrie la recensământ, niște oarecare!

Locuitorii lumii în care a intrat erau la fel de inumani ca și condițiile în care S-a născut: cu suflete murdare, inimi întunecate de vicii și dependențe, fără nicio speranță, păcătoși, egoiști, zgomotoși, înșelându-se cu aparențe care promet siguranța, flămânzi după dragoste dar duri și plini de ură, însetați după candoare dar călcându-se în picioare unii pe alții fără milă. “Nimic bun!” a fost verdictul divin (Romani 3.10-18).

Într-o zi care părea ca oricare alta, s-a petrecut ceva dincolo de orice înțelegere omenească: Dumnezeu a devenit om. Un copil urma să se nască iar planul hotărât mai dinainte și ascuns de veacuri, începuse să se desfășoare. Isus a intrat pe scena istoriei cu o misiune plină de

dragoste, clară și puternică de la Tatăl: să ne salveze!